

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-56-06

Druk nr 532
Warszawa, 24 kwietnia 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz niektórych ustaw.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że omówienie wyników konsultacji społecznych Minister Gospodarki przedstawi w toku prac parlamentarnych nad projektem ustawy.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Informuję także, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz niektórych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Ministrów, mając na względzie tworzenie jak najlepszych warunków funkcjonowania stref, może, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, uzgodniony z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego, w drodze rozporządzenia, znieść strefę przed upływem okresu, na jaki została ona ustanowiona, zmienić jej obszar lub połączyć strefy, z tym że łączny obszar wszystkich stref nie może przekroczyć 12 tys. ha.”,

b) skreśla się ust. 5;

2) w art. 6:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, określone w art. 2 pkt 5 oraz w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach

wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.³⁾), w odniesieniu do spółek zarządzających specjalnymi strefami ekonomicznymi, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem spółek, w których Skarb Państwa posiada 100% akcji lub udziałów, wykonuje minister właściwy do spraw gospodarki.”;

3) w art. 7 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) po jednym przedstawicielu ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, oraz wojewody – jako przedstawicieli Skarbu Państwa,”;

4) w art. 16 skreśla się ust. 6;

5) w art. 20 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, zarządzający wydaje w drodze decyzji. Do decyzji stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁴⁾).”.

Art. 2. W ustawie z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1840, z późn. zm.⁵⁾) w art. 8:

1) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wsparcie nowej inwestycji, o której mowa w ust. 2, jest udzielane w formie bezzwrotnego wsparcia finansowego w okresie nie dłuższym niż okres, o którym mowa w art. 7 ust. 6, jednorazowo lub sukcesywnie, w rocznych transzach, przy czym:

1) łączna kwota wsparcia nie może przekroczyć kwoty środków, o których mowa w art. 7, zgromadzonych na rachunku Funduszu wyodrębnionym dla danego podatnika i maksymalnej dopuszczalnej wielkości

pomocy publicznej, określonej zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 8;

2) wsparcie przekazane w danym roku nie może przekroczyć kwoty środków określonych według stanu na dzień ostatniego rocznego rozliczenia podatkowego, z wyłączeniem wpłaconych do tego dnia zaliczek na podatek dochodowy.”;

2) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Podstawą udzielenia wsparcia jest umowa zawarta przez ministra właściwego do spraw gospodarki z otrzymującym wsparcie. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje udzielone wsparcie lub roczną transzę wsparcia na rachunek wskazany przez podatnika lub przedsiębiorcę oraz informuje o tym fakcie naczelnika urzędu skarbowego, właściwego w sprawach podatku dochodowego podatnika.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2004 r. Nr 208, poz. 2128, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24 po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. Prezes Agencji, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może nieodpłatnie, w drodze umowy, przekazać na własność zarządzającemu specjalną strefą ekonomiczną, w rozumieniu ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z późn. zm.²⁾) nieruchomości wchodzące w skład Zasobu, przeznaczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele inwestycyjne. Nieruchomości te mogą być wykorzystane wyłącznie na cele, o których mowa w art. 8 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych.

Koszty związane z przygotowaniem geodezyjnym i prawnym nieruchomości ponosi zarządzający.

7b. W przypadku niewykorzystania nieruchomości na cele, o których mowa w art. 8 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych do końca 2017 r., Agencja może żądać od zarządzającego specjalną strefą ekonomiczną zwrotu wartości tej nieruchomości ustalonej według zasad określonych w art. 30 ust. 1.”;

2) w art. 29 w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zarządzającemu specjalną strefą ekonomiczną w odniesieniu do nieruchomości położonych w granicach specjalnych stref ekonomicznych.”.

Art. 4. Rozporządzenia wydane na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 5a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2007 r.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw i ustawę z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 117, poz. 1228, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 188, poz. 1840, z 2004 r. Nr 123, poz. 1291 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1398.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 169, poz. 1417 i Nr 183, poz. 1538.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 181, poz. 1524.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 184, poz. 1539.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2772 oraz z 2005 r. Nr 132, poz. 1110, Nr 163, poz. 1362, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1459.

UZASADNIENIE

Cele główne przedłożonej nowelizacji ustawy to:

- możliwość zwiększania obszaru stref,
- przekazanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki uprawnień właścicielskich w stosunku do spółek zarządzających specjalnymi strefami ekonomicznymi,
- zwiększenie możliwości wykorzystania środków z Funduszu Strefowego (FS) na wsparcie nowych inwestycji,
- wprowadzenie możliwości nieodpłatnego przekazywania mienia z Zasobu ANR spółkom zarządzającym specjalnymi strefami ekonomicznymi na cele inwestycyjne.

Ad art. 1 pkt 1

Nowelizacja ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, dokonana ustawą z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123, poz. 1291), wprowadziła możliwość zwiększenia obszaru stref o 1 675 ha, ale tylko pod duże projekty inwestycyjne. Z dotychczasowego doświadczenia wynika, że rozwiązanie to ma pewne wady. Koncern realizujący inwestycję w Polsce, negocjując jej warunki, żąda zabezpieczenia terenu nie tylko pod własny projekt, ale również pod projekty swoich kooperantów, które nie zawsze spełniają kryteria art. 5a ust. 5 ustawy o sse. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom inwestora, który a priori chce mieć pewność dysponowania odpowiednią powierzchnią, do strefy włączany jest cały docelowo potrzebny teren z puli pod duże projekty. W praktyce okazuje się, że nie wszystkie inwestycje osiągają parametry wymagane art. 5a ust. 5 ustawy o sse i konieczne są ekwiwalentne wymiany gruntów. Taka sytuacja zaistniała w przypadku inwestycji LG Philips w Kobierzycach.

Możliwość zwiększenia obszaru strefy pod duże projekty nie rozwiązuje również problemu dostępności gruntów pod małe i średnie inwestycje, realizowane głównie w regionach słabszych gospodarczo, na rozwoju których szczególnie nam zależy.

Pomimo że średnie zagospodarowanie stref wynosi obecnie ok. 60%, to w wielu brakuje już odpowiednio dużych i uzbrojonych działek inwestycyjnych. Zwiększenie limitu sumarycznego obszaru stref pozwoliłoby również na pozytywne rozpatrzenie wniosków o tworzenie nowych obszarów stref w regionach znacznie oddalonych od już funkcjonujących sse. Aby uniknąć „marnotrawstwa” terenu, przy rozpatrywaniu takich wniosków głównym kryterium zwiększenia obszaru strefy będzie aktualny stopień jej zagospodarowania. Zmobilizuje to zarządzających strefami, a także władze lokalne, do zinwentaryzowania gruntów pod kątem ich praktycznej przydatności inwestycyjnej i dokonania odpowiednich korekt, bez groźby docelowej utraty powierzchni. W obecnym stanie prawnym zarządzający nie występują o wyłączenia nieprzydatnych działek, ponieważ traktują taki teren jako rezerwę pod inwestycje wymagające ekwiwalentnej wymiany gruntów.

W marcu 1999 r. w ramach negocjacji akcesyjnych problematyki specjalnych stref ekonomicznych strona polska, oczekując od Komisji Europejskiej zgody na zachowanie w pełni praw nabytych przez inwestorów (okres przejściowy do 2017 r.), zobowiązała się do niezwiększania obszaru stref ponad wielkość wg stanu na dzień 31 grudnia 2000 r., tj. do wysokości 6 325 ha. Zobowiązanie to zostało wykonane w ramach nowelizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych z dnia 16 listopada 2000 r.

W rezultacie Polska nie uzyskała oczekiwanych warunków – okres przejściowy dla MSP został znacznie skrócony, natomiast w przypadku dużych przedsiębiorców nie uzyskaliśmy ustępstw w zakresie dopuszczalnej intensywności pomocy w stosunku do obowiązującej w krajach UE – jedynie czterech przedsiębiorców z sektora motoryzacyjnego uzyskało podwyższoną intensywność o 15%.

Z punktu widzenia Traktatu Akcesyjnego Polska nie jest zobowiązana do ograniczania sumarycznego obszaru stref. Przyjęty przez KE na lata 2001-2006 program pomocowy PL39 dla przedsiębiorców, którzy uzyskali zezwolenia po 2000 r., określa zasady udzielania i monitorowania pomocy publicznej oraz roczny budżet programu. Konieczność ponownej notyfikacji zachodzi w przypadku zmian jakościowych i przekroczenia budżetu o więcej niż 20%. Nie przewidujemy takich zmian w programie. W październiku 2006 r. konieczna będzie notyfikacja programu na lata 2007-2013 i wówczas zostanie oszacowany nowy budżet programu uwzględniający zwiększenie obszaru stref.

Ad art. 1 pkt 2

Minister Gospodarki odpowiada za prawidłowe funkcjonowanie i rozwój specjalnych stref ekonomicznych, powinien więc dysponować instrumentarium pozwalającym na realizację nałożonych ustawą zadań. Proponowany przepis przez sformułowanie „z wyłączeniem spółek, w których Skarb Państwa posiada 100% akcji lub udziałów” wyłącza wykonywanie prawa z akcji przez Ministra Gospodarki w Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. (ARP). Oprócz zarządzania strefą mielecką i tarnobrzeską ARP ma szerokie spektrum innych działalności i formalne wydzielenie zadań dotyczących specjalnych stref ekonomicznych wymaga dogłębnych zmian statutowych.

Ad art. 1 pkt 4 i 5

Obecny przepis dotyczy uchylonej ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.). Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej z dnia 2 lipca 2004 r. (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.) nie reguluje procedur związanych z wydawaniem zezwoleń, a jedynie procedury dotyczące koncesji. W przypadku powierzenia przez Ministra Gospodarki w trybie art. 20 ust. 1 prawa wydawania zezwoleń przez zarządzających tryb ich udzielania nie jest uregulowany. W związku z tym w projekcie stosownie do art. 1 pkt 2 K.p.a. zaproponowano przepis odsyłający do Kodeksu postępowania administracyjnego.

Ad art. 2 pkt 1

Specyfika instrumentu FS wymaga dopuszczenia takiego sposobu wsparcia, który umożliwiałby przekazywanie środków beneficjentowi sukcesywnie, w miarę zgromadzonych na FS kwot. W świetle obecnych przepisów przedsiębiorca strefowy realizujący nową inwestycję na terenie Polski może otrzymać wsparcie z Funduszu Strefowego tylko raz, do wysokości zgromadzonych środków według stanu na dzień ostatniego rocznego rozliczenia podatkowego. Oznacza to, że środki zgromadzone w następnych latach nie mogą być przeznaczone na wsparcie tego samego projektu. System ten, w odczuciu inwestorów, bardzo ogranicza możliwość wykorzystania

gromadzonych kwot, a więc nie spełnia celu utworzenia FS, jakim było chociaż częściowe zrekompensowanie utraconych korzyści.

Zmiana ust. 9 jest konsekwencją wprowadzonej możliwości wspierania inwestycji, sukcesywnie, w miarę posiadanych na rachunku FS środków.

Ad art. 3 pkt 1

Wprowadzenie możliwości nieodpłatnego przekazywania nieruchomości z Zasobu Agencji Nieruchomości Rolnych na własność zarządzających specjalnymi strefami ekonomicznymi, przeznaczonych na cele inwestycyjne rozwiązałoby problem szybkiego udostępnienia gruntu inwestorom. Obecnie obowiązująca procedura stanowi istotną barierę w lokowaniu dużych inwestycji, które wymagają rozległych terenów o charakterze „green field”, a takimi dysponuje głównie ANR. Przy zastosowaniu proponowanego rozwiązania czas potrzebny na udostępnienie gruntu skróciłby się radykalnie i jednocześnie zniknąłby problem strat ponoszonych przez zarządzających strefami przy sprzedaży działek inwestorom po cenie niższej niż oszacowana w operacie. W przypadku projektów wspieranych pomocą publiczną elementem wsparcia jest niższa od rynkowej cena gruntu. Rozliczenie strat z tytułu obniżonej ceny sprzedaży nieruchomości rodzi problemy finansowe spółkom zarządzającym strefami, w ramach których realizowane są projekty inwestycyjne.

Ad art. 3 pkt 2

Proponowana zmiana rozszerza katalog podmiotów, którym przysługuje pierwszeństwo w nabyciu nieruchomości z Zasobu po cenie rynkowej o zarządzających specjalnymi strefami ekonomicznymi.

Ad art. 4

Aktualnie funkcjonują dwa limity obszaru stref w Polsce: teren dostępny dla wszystkich inwestorów, o którym mowa w art. 5a ust. 1, o powierzchni 6 325 ha, i obszar, o którym mowa w ust. 5, o powierzchni 1 675 ha, przeznaczony pod duże projekty.

Propozycja ujęta w art. 1 niniejszego projektu ustawy likwiduje różny charakter gruntów sse. W związku z tym, że przepis ten jednocześnie zawiera upoważnienie do zmiany obszarów stref i na jego podstawie zostały wydane rozporządzenia, niezbędne jest utrzymanie aktów wykonawczych w mocy do czasu wydania nowych przepisów.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia zmiany ustawy

Intensyfikacja wykorzystania instrumentu specjalnych stref ekonomicznych (zwiększenie obszaru sse w Polsce oraz uproszczenie procedur sprzedaży gruntów z Zasobu ANR) oraz instrumentu wsparcia nowych inwestycji z Funduszu Strefowego dla rozwoju gospodarczego kraju, a szczególnie tworzenia nowych miejsc pracy.

2. Wyniki konsultacji społecznych

Tekst projektu został przekazany do konsultacji społecznych oraz zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki.

3. Wyniki analizy wpływu aktu normatywnego na:

- 1) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Ocena skutków budżetowych dotyczy zwiększenia obszaru stref. Pozostałe regulacje w zakresie Funduszu Strefowego i bezprzetargowego zbywania gruntów ANR na rzecz zarządzających strefami nie będą miały bezpośredniego wpływu na budżety Skarbu Państwa (SP) i budżety jednostek samorządu terytorialnego (jst). W przypadkach nieodpłatnego przekazania gruntów z Zasobu ANR spółkom zarządzającym strefami w celu ich sprzedaży po cenach preferencyjnych różnica między ceną zbycia a ceną rynkową stanowi pomoc publiczną zmniejszającą wielkość innej pomocy publicznej, np. CIT i dotacji z budżetu państwa. Można przyjąć, że z 4 000 ha, o które zwiększamy limit powierzchni stref w Polsce, na tereny nieodpłatnie przekazane z Zasobu ANR przypadnie maksymalnie 1 000 ha. Zakładając, że średnia cena m² wynosi 26 zł, to zmniejszenie wpływów do budżetu z tego tytułu wyniesie ok. 260 mln zł. Należy jednak pamiętać, że obniżoną cenę gruntu oferujemy dużym inwestorom w ramach kompleksowego wsparcia udzielanego

także na podstawie programów wieloletnich uchwalanych przez Radę Ministrów. W tej sytuacji zaoferowanie gruntów po preferencyjnych cenach obniża jednocześnie wielkość dotacji z budżetu państwa lub zwolnienia podatkowego. Tak więc skutki budżetowe propozycji zawartej w art. 3 pkt 1 projektu są uwzględnione w poniższej tabeli.

Wyszczególnienie	w mln zł
docelowe zatrudnienie (nowo utworzone miejsca pracy)	105 600
nakłady inwestycyjne	31 600
przewidywana pomoc publiczna	18 960
przewidywane wpływy do budżetu w tym:	79 339,0
a) wpływy do Skarbu Państwa:	74 407,0
VAT	71 396,0
podatek PIT	3 011,0
podatek CIT	x
b) wpływy do jst:	4 932,0
podatek PIT	2 732,0
podatek CIT	x
podatek od nieruchomości	2 200,0

Powyższe szacunki wykonano przy następujących założeniach:

- kwota nakładów inwestycyjnych została określona w oparciu o średnie wyniki stref na koniec września 2005 r., tj. 7,9 mln zł na 1 ha,
- liczbę nowych miejsc określono w oparciu o średnie wyniki stref na koniec września 2005 r., tj. 26,4 miejsca pracy na 1 ha,
- wielkość VAT oszacowano, posługując się danymi z biznesplanów kilku ostatnich inwestycji strefowych,
- podatek dochodowy od osób fizycznych oszacowano w oparciu o przewidywaną wielkość zatrudnienia, przyjmując przeciętne wynagrodzenie z IV kwartału 2005 r. wynoszące 2 670 zł przy efektywnej stawce podatkowej 19%,
- zakładając najwyżej 10-letni okres działalności i średnią rentowność firm funkcjonujących w strefach, nie uwzględniono w szacunku wpływów podatku CIT,
- do oszacowania wielkości pomocy przyjęto wskaźnik intensywności 60%.

Oszacowane wielkości obejmują okres od momentu wejścia w życie przedłożonej zmiany do końca funkcjonowania stref (lata 2007-2017).

Zwiększenie obszaru stref w Polsce, nawet bez uwzględnienia podatku CIT, który w niektórych przypadkach będzie wpłacany, przysporzy budżetom SP i jst per saldo ponad 60 mld zł w ciągu 11 lat.

2) rynek pracy

Na podstawie średnich efektów zatrudnienia we wszystkich strefach, osiągniętych na koniec 2004 r. oszacowano przyrost nowych miejsc pracy w samych sse na 105,6 tys. etatów. Uwzględniając efekt synergii, można oczekiwać wzrostu zatrudnienia w otoczeniu nowych obszarów stref o 20 tys. etatów.

3) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Nowe inwestycje z pewnością przyczynią się do wzrostu konkurencyjności gospodarki i pobudzą przedsiębiorczość lokalnej społeczności. Wysoka

dynamika inwestycji światowych koncernów i coraz większe zainteresowanie naszym krajem inwestorów z sektora wysokich technologii świadczy o systematycznym wzroście naszej konkurencyjności.

4) sytuację i rozwój regionalny

Nowe inwestycje w znaczący sposób wpływają na rozwój gospodarczy kraju. Już sam proces budowy fabryk dynamizuje koniunkturę gospodarczą regionu, w którym realizowany jest projekt, natomiast utworzenie trwałych nowych miejsc pracy oznacza wzrost dochodów znacznej grupy lokalnej społeczności i przekłada się na stabilne zwiększenie popytu konsumpcyjnego. Zwiększone wpływy do budżetów jest owocują inwestycjami infrastrukturalnymi, które w istotny sposób wpływają na poprawę standardu życia lokalnej społeczności. Niebagatelnym efektem jest też sponsoring instytucji użyteczności publicznej, jak kluby sportowe, domy kultury czy ośrodki pomocy społecznej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP- 832 /06/DP/ar

Warszawa, dnia 11.04. 2006 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz niektórych ustaw, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowno Pani Minister,

W związku z przedstawionym projektem ustawy (nr RM-10-56-06), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedłożony projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Do wiadomości:

Pan Piotr Grzegorz Woźniak
Minister Gospodarki

Z poważaniem
Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej

POBUDNIKI
Tadeusz Kozek